

Historia Relikwii Krwi Chrystusa w Mantui

Bazylika konkatedralna p.w. Św. Andrzeja Apostoła w Mantui cieszy się przywilejem przechowywania do dzisiaj cennej relikwii Krwi Chrystusa. Nie dziwi fakt, że, ze względu na znaczenie religijne, konkatedra ta zawsze była powiązana z historią Mantui — centrum życia religijnego i społecznego. Historycznie stwierdzono, że w miejscu, gdzie dzisiaj znajduje się świątynia zaprojektowana przez Leona Baptystę Albertiego, istniały dwa kościoły wybudowane w różnym czasie, poświęcone Św. Andrzejowi. Nie sposób ustalić daty powstania pierwszego kościoła. Przypuszczalnie, według niektórych historyków, był to okres następujący po pierwszym „inventio” czyli odnalezieniu. Inni jednak przesuwają datę jego powstania do czasów Karola Wielkiego i nie wiążą go z faktem przechowywania relikwii. Wszelkie inne odniesienia mają związek z relikwią Przenajdroższej Krwi.

Kult relikwii Krwi Chrystusa w Mantui

Kult relikwii Krwi Chrystusa opiera się na dwóch ich „odnalezieniach”, które miały miejsce w 804 r. i 1048 r. Pierwsze wydarzenie zostało odnotowane w „Annałach Królestwa Franków” przez Eginarda, dworzanina i biografa Karola Wielkiego. Drugie „odnalezienie” jest obszernie opisane w dwóch źródłach średniowiecznych: „O odnalezieniach Krwi Pańskiej”, spisane w Mantui przez nieznanego autora II poł. XI w. i w „Kronikach” szwedzkiego mnicha Hermana di Reichenau. Z tych źródeł oraz z ubogacających danych historycznych i kronikarskich pochodzi tradycja, która umiejscawia w Mantui Św. Longina.

Św. Longin — rzymski żołnierz

Był to rzymski żołnierz, który na Golgocie własną włócznią przebił bok Chrystusa, powodując wypłynięcie wody i krwi. Po swoim nawróceniu zawiózł on do Mantui ziemię z Kalwarii nasączoną Krwią Chrystusa oraz gąbkę użytą do napojenia konającego Jezusa zakwaszonym winem. Z obawy przed profanacją, Święty ukrył relikwie Męki

Pańskiej w ołowianej kasetce i sam zakopał je w miejscu, gdzie dzisiaj mieści się bazylika, a które kiedyś znajdowało się daleko poza murami miasta. Wkrótce potem Św. Longin poniósł śmierć męczeńską i został pochowany w pobliżu relikwii. Z powodu burzliwych faktów, które doprowadziły do upadku Zachodniego Imperium Rzymskiego, zatracono wszelki ślad relikwii, aż do czasów Karola Wielkiego.

Pierwsze odnalezienie relikwii

W 804 r. nastąpiło pierwsze ich odnalezienie. Według tradycji Św. Andrzej objawił się we śnie pewnemu wiernemu i wskazał mu miejsce, w którym znajdowały się relikwie. Papież Leon III przybył do Mantui na zaproszenie imperatora Karola Wielkiego i stwierdził autentyczność relikwii. Wtedy właśnie został wykonany pierwszy relikwiarz, do przechowywania nadzwyczajnych pamiątek Męki. Niewielka ich część została przekazana Karolowi Wielkiemu i umieszczona w jego królewskiej kaplicy w Paryżu. W 924 r., w obliczu niebezpieczeństwa najazdu Hangarów, relikwie zostały ponownie ukryte.

Drugie odnalezienie relikwii

W 1048 r. nastąpiło drugie odnalezienie. I tym razem Św. Andrzej objawił się podczas snu błogosławionemu Wojciechowi — niewidomemu, który niegdyś pełnił służbę w rodzie Canossa. Dzięki temu określono miejsce spoczynku zarówno ciała Św. Longina jak i marmurowej urny, zawierającej skrzynkę z Przenajdroższą Krwią. W 1053 r. przybył do Mantui papież Leon IX, aby oddać cześć cennej relikwii. Po uroczystym potwierdzeniu jej autentyczności, usiłował nawet zabrać je ze sobą do Rzymu. Wywołało to ogromny sprzeciw, który zmusił papieża do ucieczki i ukrycia się w benedyktyńskim klasztorze w Polirone.

Budowa bazyliki

Mniej więcej w tym czasie powstała nowa świątynia, większa i zaopatrzona w kryptę, gdzie przechowywane były święte relikwie. W 1472 r. położono pierwszy kamień pod budowę obecnej świątyni, aby „mieć więcej miejsca,

gdzie pobożny lud mógłby się pomieścić i zobaczyć Krew Chrystusa”, jak zakładał jej architekt. Jedna z bocznych kaplic poświęcona jest Św. Longinowi. Po bokach ołtarza znajdują się dwa sarkofagi — z kośćmi Św. Longina i Św. Grzegorza z Nazjanzu. Freski ściennie w tej kaplicy przedstawiają scenę „Ukrzyżowania” z Longinem na klęczkach, zbierającego Krew Chrystusa do kielicha oraz epizod drugiego „odnalezienia”. Krypta z relikwiami została zbudowana na planie krzyża greckiego z ośmiokątnym „kościółkiem” pośrodku. Relikwie Krwi Chrystusa zostały umieszczone w osiemnastowiecznym relikwiarzu — dziele mediolańskiego złotnika Giovanniego Bellezza. Można je oglądać jedynie w Wielki Piątek. Poza tym dniem są one zawsze zamknięte w urnie wykonanej z zielonego marmuru. Do czasów obecnych przetrwała tylko niewielka część pierwotnych relikwii. W 1848 r. sprofanowali je austriaccy najeźdźcy; zaginęła wówczas gąbka i większa część relikwii Krwi. Wtedy również zostały zniszczone pierwsze naczynia przechowujące cenne relikwie.

Zatwierdzenie kultu przez papieża Leona IX

Kult Św. Relikwii został zatwierdzony przez papieża Leona IX w 1053 r. w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Papież ten udzielił wówczas przywileju otrzymania odpustu zupełnego tym, którzy będą nawiedzać tę świątynię. Mantua zawsze szczyciła się posiadaniem tak cennej relikwii, która stała się jej symbolem. W XV w. Gianfrancesco Gonzaga, pierwszy markiz Mantui, polecił wybić srebrną monetę z napisem: „Mantuo, zostałeś wywyższona przez Przenajdroższą Krew”.

Rozwój wspólnot czczących Krew Pańską

Przy bazylice istnieją Kawalerowie Zakonu Odkupiciela, założeni w 1608 r. przez Księcia Wincentego Gonzagę „dla czci i chwały Najdroższej Krwi”. Już wcześniej istniało w bazylice Towarzystwo Przenajdroższej Krwi, którego początki sięgają 1459 r. Należeli do niego szlachetnie urodzeni mężczyźni, którzy zobowiązali się do utrzymywania nieustannie zapalonych lamp przed ołtarzem Krwi Chrystusa. Inni członkowie oddawali się dziełom miłosierdzia. Codziennie odmawiali oni modlitwy przekazane ze starożytności, nazywane powszechnie

„Siedem Przelań”. Już od XVII w., każdego 12 marca odprawia się Mszę Św. i odmawia Liturgię Godzin własną o odnalezieniu Krwi Chrystusa, zatwierdzoną przez Stolicę Apostolską.

Historia Sanktuarium Krwi Chrystusa w Częstochowie

Historia Sanktuarium rozpoczęła się w końcu lat 80-tych XX w., kiedy to Misjonarze Krwi Chrystusa poszukiwali terenu pod budowę domu służącego celom formacyjnym zgromadzenia oraz mogącego przyjmować pielgrzymów przybywających na rekolekcje. W 1989 r. otrzymali oni tutejszy grunt od dwóch kobiet, pragnących w ten sposób wypełnić wolę swego ojca, który pozostawił działkę z przeznaczeniem na potrzeby Kościoła. Jeszcze w tym samym roku powstała tutaj pierwsza kaplica. Przez kolejne lata trwało wznoszenie obiektów zakonnych i rekolekcyjnych. Misjonarze zbudowali także „Dróżki Przenajdroższej Krwi”, na które składa się siedem kaplic ku czci Siedmiu Przelań Krwi Zbawiciela. Sanktuarium Krwi Chrystusa zostało oficjalnie erygowane przez arcybiskupa częstochowskiego, dr. Stanisława Nowaka, 21 października 1999 r. Sanktuarium składa się z zespołu obiektów, do których należą przede wszystkim Dom Misyjny św. Wawrzyńca oraz Kaplica Matki i Królowej Przenajdroższej Krwi. W Domu Misyjnym przechowywane jest relikwie Przenajdroższej Krwi, będącą darem Sióstr Przenajdroższej Krwi Chrystusa z Schellenbergu w Lichtensteinie. Ponadto swoją siedzibę w Domu Misyjnym mają władze prowincji tutejszego zgromadzenia, a także nowicjat. Pobożność związana z kultem Krwi Chrystusa wiąże się z legendą o św. Longinie. Ów rzymski żołnierz, który na Golgocie przebił włócznią bok Chrystusa, miał się nawrócić, zaś po tym fakcie przechować kawałek nasączonej krwią Chrystusa ziemi. Longin zawiózł ją w pobliże Mantui, gdzie ukrył w miejscu, w którym w późniejszych wiekach wzniesiono bazylikę.

W pobliżu Jasnej Góry

Sanktuarium Krwi Chrystusa położone jest w niedalekiej odległości od Jasnej Góry (ok. 4km). Wiele pieszych

pielgrzymek ceni sobie możliwość przejścia unikalną Aleją Brzozową, która łączy te dwa sanktuaria — sanktuarium Maryjne i drugą „doliną miłosierdzia” w Częstochowie.

W każdy czwartek odświeżenie relikwiarza o godz. 17.00 z różańcem do Krwi Chrystusa. 17.30 Msza święta wotywna o Krwi Chrystusa, a po niej nabożeństwo do Krwi Chrystusa z błogosławieństwem indywidualnym Relikwiarzem.



Dokument autentyczności Relikwii Krwi Chrystusa podpisany i opatrzony pieczęcią i wydany przez Petrusa Calchi Novati, Z łaski Boga i Stolicy Apostolskiej Biskup Świętego Kościoła w Lodi w Pałacu Biskupim, dnia 18 grudnia roku 1935

O Najdroższa Krwi Jezusa, Ceno naszego zbawienia, spłyń na nas i na cały świat.

Krwi Przenajświętsza, z serca Jezusowego Wyptywająca, obmyj mnie z wszelkiego grzechu i winy.

Krwi miłości, któraś wypłynęła z Ran Zbawiciela, uświęć moje serce, przemień moje życie.

Krwi ofiarna, z Ołtarza Krzyża świętego przelana, wybaw dusze w czyśćcu cierpiące i wyłęgaj miłosierdzie dla Świata.

O Krwi Najświętsza, która masz moc kruszyć serca z kamienia, rozlej się na tych, którzy są daleko od Boga.

O Jezu, który oddałeś za nas swoją Krew, spraw, abym nigdy jej nie zlekceważył, ale w każdej Mszy świętej na nowo Ją czcił i wielbił.

Najdroższa Krwi Chrystusa, ratuj nas i cały świat. Amen.

Asystent diecezjalny: ks. Przemysław Filipkiewicz
Teksty przygotowała D.B.

<https://www.diecezja.kielce.pl/cichy-przyjaciel>

Kontakt: cp.cichy.przyjaciel@gmail.com

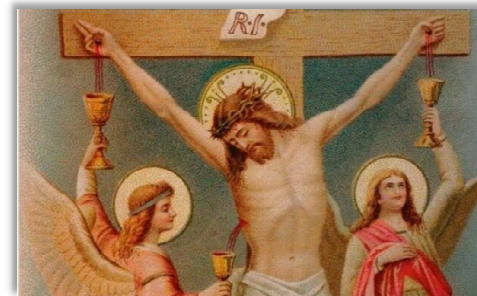
Przeczytaj i podaj dalej

Cichy Przyjaciel Nr 188

Bezpłatne pismo katolickie wydawane za zgodą biskupa kieleckiego

Żarliwością rozpalifem się o chwałę Pana Boga

Jedna kropla może wybawić cały świat



Jezu, zanurzam w Twojej Przenajdroższej Krwi cały ten rozpoczynający się dzień, który jest darem Twojej nieskończonej miłości.

Zanurzam w Twojej Krwi siebie samego.

Wszystkie osoby, które dziś spotkam, o których pomyślę czy w jakikolwiek sposób czegokolwiek o nich się dowiem.

Zanurzam moich bliskich i osoby powierzające się mojej modlitwie. Zanurzam w Twojej Krwi, Panie, wszystkie sytuacje, które dziś zaistnieją, wszystkie sprawy, które będę załatwiał, rozmowy, które będę prowadzić, prace, które będę wykonywać i mój odpoczynek.

Zapraszam Cię, Jezu, do tych sytuacji, spraw, rozmów, prac i odpoczynku. Proszę, aby Twoja Krew przenikała te osoby i sprawy, przynosząc według Twojej woli uwolnienie, oczyszczenie, uzdrowienie i uświęcenie.

Niech dziś zajaśnieje chwała Twojej Krwi i objawi się jej moc. Przyjmuję wszystko, co mi dziś ześlesz, ku chwale Twojej Krwi, ku pożytkowi Kościoła św. i jako zadośćuczynienie za moje grzechy, składając to wszystko Bogu Ojcu przez wstawiennictwo Maryi.

Oddaję siebie samego do pełnej dyspozycji Maryi, zawierając Jej moją przeszłość, przyszłość i teraźniejszość, bez warunków i bez zastrzeżeń. Amen.

modlitwa autorstwa S. Gertrudy Bociąg MSC